

Βαλασσοπούλου, Κ. Σαλταφέρη, Γ. Μαυρομιχάλη και Α. Ματάλα. Ἀπέχοντες ἐπὶ τοῦ παρόντος οἰανδήποτε νὰ ἐκφέρωμεν ἐπ' αὐτοῦ κρίσιν, τοῦτο μόνον παρατηροῦμεν ὅτι ὁ συνδυασμὸς οὗτος εἶνε πολὺ ἄωρος καὶ ἴσως ἡ ἐπαρχία δὲν τὸν χωρὲς.

Ταῦγετος

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΠΡΟΣΑΡΑΞΙΣ

Πρὸ μιᾶς περιόδου ἐβδομάδος ἡγγέλθη ὅτι τὸ *Πανελλήνιον*, ἐκτελοῦν τὸ ταξίδιον τῆς Κρήτης, προσήραξε παρὰ τὸ Ρεθύμνον. Ἰδοὺ λεπτομέρειαι τινες, ἐξ ἐπιστολῆς ἐπιβάτου, ἀφοῦ δὲν ἐγένετο μέχρι τούδε λόγος εἰς τὰς ἐφημερίδας.

«Ἡ προσάραξις ἐγένετο ὑπὸ τὸ Δυτικὸν φρούριον τοῦ Ρεθύμνου (κάβο φορτέσα). Ἐπλέομεν ἥσυχα ἥσυχα καὶ ἐκοιμώμεθα. ὅτε περὶ τὴν 3 1/2 μετὰ τὸ μεσονύκτιον, εἰς τὸν γλυκύτερον ὕπνον, τριπλοῦς δονισμὸς ἰσχυρὸς μᾶς ἀρύπνισεν ἐντρόμου· τὰ δὲ φῶτα διὰ τῶν τιναγμῶν ἐσθέσθησθησαν. Τὸ σύνολον ἐκεῖνο τὸ συγκεχυμένον τῶν σκέψεων, τὸ ὁποῖον διέρχεται διὰ τοῦ νοῦ εἰς τριαύτας στιγμὰς, τὸ σκότος, αἱ φωναὶ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος καὶ κατω, ἡ ἀγνοία τοῦ βαθμοῦ τοῦ κινδύνου, ἰδοὺ ἡ θέσις εἰς τὴν ὁποίαν εὐρεθήμεν. Οἱ ἀναμένοντες ἀπὸ τῶν ἐπαλξεῶν τοῦ φρουρίου τὴν ἀφίξιν τοῦ ἀτμοπλοίου καὶ τουφεκισμοὶ ἐκ τῶν ἐπιβατῶν ἀνῆγγειλαν τὸν κίνδυνον. Ἐκ Ρεθύμνου ἐσπύσαν λέμβοι, καὶ αἱ τοῦ ἀτμοπλοίου ἐρριφθήσαν εἰς τὴν θάλασσαν. Ἀλλ' ἡ ἀποβάσις ἦτο ἐπικινδυνωδεστέρα. Ἡ πρώτη λέμβος, πεπληρωμένη γυναικῶν, παρ' ὀλίγον ν' ἀνατρίχη· διπλοῦν κύμα τὴν ἐμισογέμισε νερόν, ἐνῶ τρίτον τὴν ἐρρίψε κατὰ τῶν βράχων. Ἐκ τῶν πρώτων σπυσάντων εἰς βοήθειαν ἦσαν οἱ υἱοὶ τοῦ Προξένου κ. κ. Μίνως καὶ Κώστας Πετυχάκης, καὶ ὁ εὐγενέστατος κ. Περι-

κλῆς Πετυχάκης. Ἐπὶ τοῦ τόπου τοῦ δυστυχήματος ὅλη ἡ πόλις εἶχε σωρευθῇ, τὰς ἐπαλξεις εἶχον καταλάβει αἱ χανοῦμισαι, οἱ λοιποὶ κάτοικοι τὸν βράχον, συζητοῦντες καὶ σχολιάζοντες ποικιλαῶς τὸ συμβάν, οἱ μὲν χριστιανοὶ συμπονοῦντες, οἱ δὲ ὀθωμανοὶ μὲ μίαν κρυφὴν χαρὰν, ὡς νὰ ἐξεδικούντο...

Ἀλλὰ διατὶ προήλθε τὸ συμβάν ἐν πλήρει σχεδὸν ἡμέρᾳ καὶ καλοκαιρίᾳ; Οἱ ὑπεύθυνοι ἐδικαιολογήθησαν ἄριστα! «Ἐγὼ ἐκοιμώμουν» ἔλεγον. Καὶ οὕτω συνέβη, φαίνεται. Ὁ πλοιαρχὼν εἶχε κοιμηθῇ, ὁ τιμονιέρης δὲν εἶδε, καὶ ἀνάγκη νὰ ὑποτελέῃ ὅτι ἐκοιμήθη, διότι ἦτο γέρον, παλαιός...

Εἶνε ἐν τούτοις ἀληθές ὅτι εἰς τὸν πλοιαρχὸν Α. Σαλάχαν, ἄνδρα δραστήριον καὶ ναυτικὸν εἰσιον, ὀφείλεται ἡ ταχὺς, ἀβλαβὴς, καὶ ἄνευ βοηθείας ἄλλου πλοίου ἐλευθέρως ἐκ τῶν βράχων τοῦ «Πανελληνίου». Μέχρις οὗτο ἀφίχθῃ τὸ ἐκ Σούδας ἀτμόπλοιον, ὅπερ διετάχθη νὰ ξεκινήσῃ πρὸς βοήθειαν, δὲν εἶχε φανῇ ὁμῶς οὔτε μέχρι τῆς 3ης μ. μ., ὁ Σαλάχας, μόνος τοῦ ἡσπόλυτος, ξεσκουφωτός, καθυγρός, πανταχοῦ παρῶν, χειρονομῶν, φωνάζων, ἐνθαρρύνων, τὸ ἡλευθέρωσε».

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ

Ἡ ποίησις τοῦ Βαλαωρίτου ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην καλλιτεργηθεῖσαν ἐπὶ τοῦ νεωτέρου ἡμῶν Παρνασσῷ ἐτιμήθη καὶ μελωδικῶς ἀντήχησεν εἰς τὰ ὦτα τῆς φιλολογικῆς Ἑσπερίας. Καὶ δικαίως, ἀφοῦ εἶνε ἡ μεγαλόφρων καὶ ἀνταξία κόρη τῆς ἡμετέρας δημώδους αὐτοφθοῦ Μούσης, τὰ ἄσματα τῆς ὁποίας, ἀπαράμιλλα ἐν τῇ μεγαλειότητι καὶ πρωτοτυπίᾳ τῶν, τοσοῦτον ἐθαυμάσθησαν ὑπὸ τῶν Εὐρωπαίων.

Εἰς τῶν περὶ πολλοῦ ποιουμένων τὴν ποίησιν τοῦ Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου εἶνε ὁ Γάλλος Mézieres, ἐκ τῶν τεσσαράκοντα ἀθανάτων τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Εὐτυχῇ-

μόνον ὅτι εἶναι ἐνοχλητικὸς γείτων μὲ τὸν ὁποῖον δὲν ἐρισκόμεθα εἰς φιλικὰς σχέσεις. Δὲν θέλω οὔτε ἓνα πυροβολισμὸν ἐπὶ πλέον νὰ ριψῶ ἐντὸς τῶν κτημάτων του. Μόλις χθὲς ἦλθα εἰς τὸ Μπωλιέ. Δὲν ἐγνώριζα καλὰ τὸ μέρος καὶ ἡ ἀγάπη, τὴν ὁποίαν τρέφω πρὸς τὸ κυνήγι μὲ παρέσυρε ἕως ἐδῶ. Ἀλλὰ δὲν θὰ μὲ ἐξανυρῇτε ποτὲ πλέον.

— Ὅπως θέλετε, κύριε μαρκήσιε, ἀπήντησεν ὁ φέρων τὴν κυανὴν βλοῦζαν ἄνθρωπος. Ἐν τούτοις ὁ κύριος Δερβλαῦ θὰ ἦτο πολὺ εὐτυχὴς, σὰς τὸ βεβαίῳ, ἐὰν μ' ἐμπορούσε νὰ σὰς δεῖξῃ εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν ὅτι ἐὰν εἶναι γείτων ἐνοχλητικὸς, εἶναι χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ... Κατέλοβε μέρος τῆς ιδιοκτησίας τοῦ Μπωλιέ διὰ νὰ κατασκευάσῃ ἓνα μικρὸν σιδηρόδρομον χρήσιμον διὰ τὸ ἐργαστάσιόν του... Καὶ μὴ ἠμφισβάζετε ὅτι λυπεῖται καὶ ὅτι εἶναι πρὸς θυμὸν νὰ σὰς ἀποζημιώσῃ, ὅπως πρέπει. Τὰ ὅρια δύο γειτόνων δὲν εἶναι πάντοτε βέβαια καὶ βλέπετε, προσέθηκε μειδιῶν, ὅτι καὶ σεῖς ἠπατήθητε... Μὴ κρίνετε λοιπὸν τὸν κύριον Δερβλαῦ χωρὶς νὰ τὸν γνωρίζετε... Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἀργότερα θὰ μεταμεληθῇτε διὰ τὴν αὐστηρότητά σας...

— Εἰσθε χωρὶς ἄλλο φίλος τοῦ διευθυντοῦ τῶν σιδηροδρόμων... ἀπήντησεν ὁ μαρκήσιος παρατηρῶν τὸν μετ' αὐτοῦ συνομιλοῦντα, ἴσως ὑπ᾿ ἀλλήλῳ, του, διότι τὸν ὑπερασπίζεσθε μὲ τόσῃ θερμῇ...

— Ὅλω; διολοῦ φυσικῇ, πιστεύσατέ με, κύριε μαρκήσιε.

Καὶ μεταβάλλων ἀποτόμως τὴν συνομιλίαν.

— Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι δὲν εἰσθε εὐτυχὴς οὔτε εἰς τὸ Μπωλιέ, οὔτε εἰς τὸ Πό-τ-Ἀβέον; Ὁ κύριος Δερβλαῦ θὰ ἐλυπεῖτο πολὺ, ἐὰν ἐμάνθανεν ὅτι ἐξήλθετε ἀπὸ τὰ κτήματά του μὲ κενὰς χεῖρας. Λάβετε τὴν καλωσύνην νὰ δεχθῇτε αὐτὸν τὸ λαγὼ καὶ αὐταῖς τῆς πέρδικας.

— Δὲν μ' ἐμπορῶ νὰ τὰ δεχθῶ, ἀπήντησε ζωηρῶς ὁ μαρκήσιος, κρατήσατέ τα' ἐὰν ἐπιμένετε θὰ μὲ δυσαραστήσητε...

— Ἄν καὶ κινδυνεύω νὰ σὰς δυσαραστήσω, ἐν τούτοις ἐπιμένω. Θὰ βάλω τὸ κυνήγι αὐτὸ εἰς τὸ χεῖλος τῆς τάφρου καὶ εἰσθε ἐλεύθερος νὰ τ' ἀφήσετε ἐκεῖ· τόσῳ τὸ καλλίτερον διὰ τὴν ἀλουπού... Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σὰς χαιρετίσω, κύριε μαρκήσιε...

Καὶ πηδῶν τὴν τάφρον εἰσῆλθεν ἐντὸς τοῦ μεγάλου δάσους μ' ἐκύνων τὸ βῆμα.

— Κύριε, κύριε, ἐφώναξεν ὁ μαρκήσιος...

Ἀλλ' ἤδη ὁ κυνηγὸς εἶχεν ἐξαφανισθῇ μετὰ τῶν δένδρων.

— Ἰδοὺ μία παράξενος εὐτυχία, ἐψήθρισεν ὁ νέος, τί νὰ κάμω τώρα; Ἀπροσδόκητος ἐπέμβασις ὁμῶς ἐβῆκε τέλος εἰς τοὺς δισταγμοὺς του. Ὁ καστανὸς ἰσπανικὸς κύων διηυθύνθη πρὸς τὴν τάφρον καὶ λαμβάνων μετὰ προσοχῆς διὰ τῶν ὀδόντων του μίαν πέρδικα τὴν ἔφερε πρὸς τὸν κύριόν του. Ὁ μαρκήσιος ἐγέλασε καὶ ἠσπενον τὸν σκύλον.

(ἀκολουθεῖ)

σας διὰ στενῶν προσωπικῶν δεσμῶν νὰ συνδεθῇ πρὸς τὸν Λευκάδιον ψάλτην κατὰ τινὰ ἐν Ἑλλάδι διατριβὴν του, πλειστάκις ἐκδραμῶν μετ' αὐτοῦ ἀνά τὰς πεδιαδας καὶ τὰ ὄρη τῆς Ἡπείρου, ἐγνώρισεν ὅχι μόνον τὸν ποιητὴν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἄνθρωπον. Καὶ ἄλλοτε δι' ἐλτενοὺς μελέτης, δημοσιευθεῖσας ἐν τῷ *Χρόνῳ*, διηρμήνευσεν εἰς τοὺς συμπολίτας του τὰ κάλλη τῆς ἀδαμάστου καὶ ἀγρίας ἐκείνης κλεφτοπούλας, τῆς ποιήσεώς του. Καὶ ἤδη ἐν τῇ αὐτῇ ἐφημερίδι, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς γαλλικῆς μεταφράσεως τῶν ἔργων τοῦ Βαλαωρίτου, τῆς ἐσχάτως δημοσιευθεῖσας ὑπὸ τοῦ μαρκιστοῦ *Quex de Saint Hilaire* καὶ *Blancard*, ἐπανερχεται, ὡς ἐπὶ προσφιλοῦς θέματος καὶ τὴν φορὰν ταύτην, ἵνα ὑπὸ γενικοτάτης ἀπόψεως, διὰ γραμμῶν ἀκριβεστάτων καὶ διαυγῶν ἐξεικονίσῃ τὸν ποιητὴν τῶν Κλεφτῶν, ἐν οἷς ἀγαπᾷ νὰ ἐνδιατριβῇ ἡ Μοῦσα του, τὴν γλώσσαν τῶν ὁπίων βασιλικώτατα περιβάλλεται, καὶ ἰδίᾳ τὸν ἄνθρωπον, τὸν ἄνθρωπον μὲ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸ φρόνημα καὶ τὴν πατριώτιδα θερμὴν καὶ τὸν βίον καὶ τὴν πίπτιν, τὴν καρδίαν ἐκείνου, ἥτις, κατὰ τὸν *Mézières*, ὑπῆρξε μία τῶν μεγίστων καρδιῶν τοῦ αἰῶνος.

Πολλάκις κατὰ τὰς θαλασσίας αὐτῶν συνδιαδρομὰς καὶ τὰς μακρὰς συνδιαλέξεις ὑπὸ τὴν φιλοξενον στέγην τῆς ἐν Λευκάδι οἰκίας τοῦ ποιητοῦ, ὁ διαπρεπὴς Γάλλος τὸν ἤκουσε βεβαιῶντα ὅτι ζῶν, ὡς ἔζη, μεταξύ τῶν ναυτικῶν, τῶν βοσκῶν, τῶν χωρικῶν του, ἐπανεύρισκε παρ' αὐτοῖς ὅχι μόνον εἰς τοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἔθη καὶ ἔθιμα αὐτῶν κατὰ τι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Οὐδεὶς μεταξύ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων εἶνε ἄξιός μᾶλλον τοῦ Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα τοῦ πατριώτου. Ἡ ποίησις του ἐκπορεύεται ὅλη ὑπὸ τοῦ αἰσθηματος τοῦ πατριωτισμοῦ· οἱ στίχοι τοῦ κατ' οὐδὲν ὁμοιάζουσι πρὸς τὰς λυρικός ἐκφράσεις τῶν εὐρῶν πνευμάτων, πρὸς τὰ ἔρημα ζωγραφήματα τῶν ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ἔργον τῶν ἀφωσιωμένων ποιητῶν. Ἡ ποίησις του δὲν εἶνε καλλιτέχνη ἐρμικὴ ἐργασία· εἶνε πολεμικὴ κραυγὴ μαχητοῦ. Ποτὶ ἀπέχει τοῦ νὰ θεωρῇ τὴν δημώδη γλώσσαν ὡς διαστρωγὴν τῆς ὠραίας ἐκείνης τῶν προγόνων καὶ βαρβαρότητος καὶ παρακμῆς σημείον· τοῦναγτίον ἀνεζήτει ἐν αὐτῇ τὴν πηγὴν τῆς μόνῃς ποιήσεως, ἥτις ἐπέζησε παρῶν τῶν ἱστορικῶν μεταβολῶν καὶ τῆς φυλῆς τὴν ζωτικότητα ἐπέδειξε.

Καὶ οὕτω περατοῦται τὸ ἄρθρον τοῦ *Mézières*:

«Ἡ ἔνωσις μετὰ τῆς Ἑλλάδος, τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Ἡπείρου, τὸ φλογερώτερον ὄνειρόν του, ἡ ἐσχάτη ἐλπίς, τὴν ὁποίαν ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου ἐξέφραζε, κατὰ τὸ ἥμισυ μόνον ἐπληρώθη. Ἐὰν ἔζη, θὰ ἦτο ἀπαράμυθος, βλέπων τὴν ἀγαπημένην του Ἡπείρον, ἐξαιρεθεῖσαν τῆς ἀπελευθερώσεως. Γνωστὸν μετὰ πόσης ζέσεως ἡ ἑλληνικὴ διπλωματία ἐζήτει νὰ φέρῃ τὰ νέα σύνορα πρὸς βορρᾶν, ἐκείθεν τῶν Ἰωαννίνων. Τὸν πόθον τούτων ἐκφράζουσι τὰ ποιήματα τοῦ Βαλαωρίτου, καὶ ἐκ τοῦ πόθου τούτου τὴν συγκράτησιν συνετέλεσεν. Ἐκεῖ παρὰ τὰ Ἰωάννινα, ἐπὶ τοῦ Πίνδου, ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ ἐπὶ μᾶλλον ἔπαθε καὶ ἠγωνίσατο. Δὲν ἐπεφυλάσσετο ἡ εὐτυχία αὐτὴ εἰς ἐκείνους οὔτινες πρὸ τοσοῦτου χρόνου καὶ τοσοῦτοι ἔχυσαν τὸ αἷμά των ἐκεῖ πέραν, ματύρια τῆς ἀνωλέθρου ζωτικότητος τοῦ γένους των».

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Ἄλογο ἄμαξοτὸ ἢ ἄμαξα ἀλογέννα. Ταχύτητα, εὐμάρειαν, ἀσφάλειαν, κομψότητα—ἰδοὺ τί ὑπόσχε-

ται ὁ Σκορδαρὸς τῆς Νέας Ἱερσένης ἀμαξιοποιὸς Στίλμαν μὲ τὴν νέαν ἐφευρέσιν του. Εἶνε ἵππος καὶ ἄμαξα ἀνακατωμέα. Γίνεσθαι ἀναβάτης καὶ ἐπιβάτη, συγχρόνως. Οὔτε ἐπὶ ἀμάξης κάθεται· οὔτε ἐπὶ ἵππου· ἀλλὰ μᾶλλον ἐπὶ ἵππου παρὰ ἐπὶ τῆς ἀμάξης· καὶ πάλιν, μᾶλλον ἐπὶ τῆς ἀμάξης, παρὰ ἐπὶ τοῦ ἵππου. Ἐστενερχοῦσθε, σὰς ἐννοοῦμεν· νὰ λοιπὸν τί εἶνε: Τὸ ἄλογο τοποθετεῖται ἀκριβῶς μεταξύ δύο μεγάλων ὀρεγμάτων τοῦ ποδηλάτου (*velocipèd*) τροχῶν, ὑπὲρ τὴν ράχιν δὲ τοῦ ἀλόγου ἀκριβῶς εἶνε τὸ κάθισμα τοῦ ἀναβάτου ἢ ἐπιβάτου· στηρίζεται δὲ ἐπὶ τοῦ ἄξονος τῶν τροχῶν· οὕτως ὁ μὲν ἵππος δὲν σηκώνει ἐπάνω του κανὲν βάρος· συνάμα δὲ καὶ ἡ ἄμαξα αὐτὴ συγκειμένη ἀπλῶς ἐκ δύο ὑψηλῶν τροχῶν ἐνὸς ἄξονος καὶ ἐνὸς μικροῦ καθίσματος εἶνε τόσο ἐλαφρὰ, ὥστε φαντάζεσθε ποῖαν ταχύτητα δύναται νὰ ἀναπτύξῃ ὁ ἵππος. Δύναται νὰ τρέχῃ, ὡς ἐάν ἦτο ὄλιον· δόλου ἐλεύθερος, ὅπως εἶνε, χωρὶς ἀναβάτην, οἱ ἄγριοι ἵπποι εἰς τοὺς λειμῶνας καὶ τὰς κοιλάδας. Συγχρόνως οὔτε νὰ γλυστρήξῃ, οὔτε νὰ πέσῃ ὑπάρχει φόβος, διότι τὸν προφυλάττουν οἱ τροχοί, οὔτινες εἶνε ἀκριβῶς εἰς τὰ πλευρά του. Ἡ εἰκὼν, τὴν ὁποίαν ἔχομεν ἐνώπιον ἡμῶν εἶνε τόσο χαριτωμένη καὶ τόσο περιέργος, ὥστε μᾶς ἐργεταὶ ὀρεγξίς νὰ τὴν βαπτίσωμεν τὴν ἐφευρέσιν: **ἀλογάμαξαν!**

Πλησιάζομεν εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Ἀμερικανικὴ τι· Ἐταιρία κνέλαβε τὸ προνόμιον, δι' οὗ συνδέουσα θάλασσαν καὶ σιδηρόδρομον θὰ κατορθώσῃ ἅμα τῇ ἀποπερατώσει τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ὥστε ὁ πλοῦς ἀπὸ Ἀμερικῆς εἰς Ἰρλανδίαν νὰ διαρκῇ **ἕξ μόνον ἡμέρας**, ἀντὶ τῶν ὑπερδιπλοῦν. Ἡ ἐν λόγω ἔταιρία διὰ σιδηροδρόμου ὀλιγοβιβλάξῃ τοὺς ἐπιβάτας εἰς τὴν ἀνατολικὴν ἀκτὴν τῆς Νέας Φουνδ'ανδίας καὶ ἐκείθεν δι' ἀτμοπλοίου εἰς τὰ δυτικὰ παρὰ τῆς Ἰρλανδίας. Οὕτω οἱ ταξιδιωταὶ θὰ διανύουν μόνον 1640 λεύγας. Αἱ ἐργασίαι ἤρχισαν ἤδη, ἐξακισχιλίων ἐργατῶν ἐργαζομένων πρὸς τοῦτο.

Ρακοςυλλέκτης.

Σήμερον πωλεῖται

ἀντὶ **10** λεπτῶν εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ διανέμεται εἰς τοὺς συνδρομητὰς τὸ **10'** φυλλάδιον

ΤΩΝ ΚΡΗΤΙΚΩΝ ΓΑΜΩΝ

Ο ἱατρός-χειρουργὸς κύριος **Λούης** μετώκησεν εἰς τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν *Σωκράτους* οἰκίαν του, ἀκριβῶς ὅπισθεν τῆς Δημαρχίας. Δέχεται δὲ ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς **7-8 π. μ.** καὶ ἀπὸ τῆς **2-4 π. μ.**

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

τὸ μυθιστόρημα τοῦ Ἰουλίου Κλαρετὴ πωλεῖται ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις Ἀντωνιάδου, Μπέν (ἑδὸς Ἐβρου) καὶ ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ Νάκη (ἑδὸς Αἰόλου) ἀντὶ **1.80.**

Ἐν τοῖς αὐτοῖς βιβλιοπωλείοις πωλοῦνται ἐπίσης καὶ οἱ **Κρητικοὶ Γάμοι** κατὰ φυλλάδια πρὸς **10** λεπτά ἑκάστον.

Ἐσαύτως καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ μας.

Ἡ κυρία **Φραγκίσκα Ζυγαλάκη** ἀγγέλλει εἰς τὰς κυρίας πελατίδας αὐτῆς, ὅτι μετέφερε τὸ ἐργαστήριόν της ἀπέναντι τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου (Καρύτση).